

Forfatter: Staffeldt, A. W. Schack von

Titel: Elskovs Forgudelse

Citation: Staffeldt, A. W. Schack von: "Elskovs Forgudelse", i Staffeldt, A. W. Schack von: *Samlede digte*, udg. af Henrik Blicher, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 2001, s. 248. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-staf02tom-shoot-workid57509/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede digte

25

Elskovs Forbudelse

Hun smilede - saa gaer med dæmpet Krone
En stille Guddom rundt til Haab og Trøst,
Og ikkun jeg, med salig hælet Lyst,
Modtog dit milde Smil, Uranione!

Hun smilede - o Zeus! til Sphærens Tone
Ophøj den Dødeliges svage Røst,
Og giv ham Himlens Straaler, Jordens Høst,
Med Bøn og Tak at lægge for din Trone!

Hun smiled' end - brat Lysets Safirsaal
Med alle Sole, Stjerner, Kloder reiser
Sig under hendes Fod til Pjedestal;

Som Guddom for mit drukne Blik hun kneiser,
Mod Pjedestallen vildt mit Hjerte slaer,
Men ak! mit Favn Gudinden ikke naer!

26

I Værelset

Her Rammen staer, hvor end de Blomster leve,
Som sig udfolded' under Naal og Haand;
Her hænge de sneehvide Klædebon,
Hvis Folder for den ranke Krøp omskreve.

Her Ossian og Göthes Tasso bleve,
Saamt Digtet om hin Gottfried af Bouillon;
Og her - brist ej mit Hjerte! hendes Aand
Udaanded' sig i disse sidste Breve.